



**Roberto Bellarmini Politani, Societatis Iesu, S. R. E.
Cardinalis, Institutiones linguae Hebraicæ**

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

[Genf], 1619

De inuestigatione Thematis, & vsu Dictionarij. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69647](#)

8 n pro n, vt חַשְׁבֵי vesciavath , & re-
uerteretur. Hoc in fœmininis frequentissi-
mum est, quum regimen pro absoluto ad-
hibetur. Verum hæc fusiūs hoc laco perse-
qui non est necesse.

CAPUT III.

De inuestigatione radicis, siue The-
matis, & vſu Dictionarij.

Dictionaria Hebræorum non
continent ordine alphabe-
tico nomina, verba, ac carte-
ras dictiones omnes, sed solum
themata, siue radices, quibus subjici-
unt eas omnes voces quæ ab illis
deriuantur. Ut igitur quocunq; vo-
cabulo oblato radicem ejus inuesti-
gare possumus, primùm mandanda
est memoria diuisio literarū in vn-
decim radicales suis vocibus com-
prehensas זָהָב נָטָה זָהָר קָטָר זָהָב
zanghap ghet chesed , & vndecim serviles
אִתָּן

מְשָׁהַ וּכְלֵב אִיתָן Moscie vechalev etan: quam diuisionem capite superiore tradidimus. Deinde sciendum est, ex vndecim seruilibus quatuor esse, que et si initio dictionis aliquando seruant, tamen in medio ac fine, semper sunt radicales, videlicet, שְׁלֵבֶל basc. Item alias quatuor in principio, & fine dictionis non raro seruire: in medio autem semper ad radicē pertinere, videlicet מְנוֹכָה menocha. Denique reliquas tres תְּוֵי te'i, ubique radicales & seruiles esse posse.

2 Quibus obseruatis, oblata voce, cuius radicem querimus, initio remouendæ sunt omnes literæ seruiles, & si quidem remanent literæ tres radicales, ex sine dubio radicem efficiunt. Quòd si seruilibus remotis non remanent tres literæ radicales, videndū est an è seruilibus ejusdem vocis aliquæ sint de numero earum, quæ sunt semper de themate. At si-

P 5 ne

ne hoc quidē modo inuenietur thema, expendendum erit, num forte reliquæ literæ dictionis eiusdem, que tum radicales, tum seruiles esse possunt, in ea dictione sint radicales. Si denique constet, eas non esse ullo modo radicales, apparebit vocem ex imperfectis esse, hoc est ex quiescentibus, vel defectiuis, & idcirco præponendum erit initio Nun, aut Iod: vel inserendum in medio Vau, aut Iod: vel ad finem addendum He aut Nun: aut certè secunda litera duplicanda.

CAPVT IIII.

De Syntaxi.

Voniam ea, quæ ad constructionem pertinent, sūt ferè omnia Hebraicæ lingue cū cæteris cōmunia: & usu, ac lectione scripturarum facile percipi possūt: rē totam paucis coram ple-